

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 942: Người Hồ Đến Thì Hiện Người Hồ, Người Hán Đến Thì Hiện Người Hán, Vốn Không Mảy May Động Tâm

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 080)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Người Hồ đến thì hiện người Hồ, người Hán đến thì hiện người Hán, vốn không mảy may động tâm.】

Chư Phật Bồ Tát dụng tâm, quả thật giống hệt như một tấm gương, tuyệt đối không có sự phân biệt và chấp trước. “Hồ” là người nước ngoài, thời cổ đại ở Trung Quốc gọi người nước ngoài là người Hồ. Người nước ngoài soi gương, trong gương liền hiện ra khuôn mặt của người nước ngoài; “Hán” là người Trung Quốc, người Trung Quốc soi gương, trong gương liền hiện ra khuôn mặt của người Trung Quốc. Bất kể là người Hồ hay người Hán soi gương, tấm gương đều không hề có sự phân biệt, không hề có sự chấp trước. Ý nghĩa của điều này chính là chư Phật, Bồ Tát dụng tâm cũng giống như tấm gương vậy, đối với y báo và chánh báo trang nghiêm của mười pháp giới, các Ngài chiếu soi một cách tường tận, rõ ràng, giống hệt như một tấm gương, tuyệt đối không có sự phân biệt, chấp trước.

Phàm phu chúng ta dụng tâm, lại dùng sai tâm mắt rồi. Chúng ta cũng chiếu soi, thế nhưng khi chiếu soi lại khởi lên sự phân biệt: cái này thì yêu thích, cái kia lại ghét bỏ, từ đó liền sinh ra phiền não, sinh ra những thứ này. Tấm gương này của chúng ta, gương tâm chiếu soi cảnh giới bên ngoài thì sinh ra phiền não; còn gương tâm của chư Phật Bồ Tát chiếu soi cảnh giới bên ngoài thì sinh ra trí huệ. Quý vị phải biết rằng, hễ sinh phiền não thì sẽ không sinh trí huệ, mà sinh trí huệ thì sẽ không sinh phiền não.

Vì sao lại sinh ra phiền não? Bởi vì quý vị có vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Vì sao các Ngài sinh ra trí huệ? Vì các Ngài không có vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Đạo lý của sự khác biệt này, nhất định phải thấu hiểu cho thật

rõ ràng. Sáu căn của chúng ta khi tiếp xúc với cảnh giới sáu trần, nhất định phải ghi nhớ lời giáo huấn trong kinh: “Bên ngoài không trước tướng”, tức là không chấp thủ nơi tướng, bên ngoài không trước tướng chính là không phân biệt; “Bên trong không động tâm”, không động là thế nào? Là không khởi lên cái tâm yêu thích hay ghét bỏ. Được như vậy thì tâm của quý vị liền thanh tịnh, tâm liền bình đẳng. Thanh tịnh, bình đẳng chính là giác tâm, giác chính là trí huệ, từ đó sinh ra trí huệ.